

KİLİSE ADINDA BİR KASA

KİLİSE ADINDA BİR KASA

İki Bin Yıllık Bir Kitabın Telif Gelirleri

Bugün, üç İtalyan çocuğumdan biri olan Francesco arıyor.

Diyor ki: biliyor musun baba, şu anda, her zamankinden çok, gerçekten meteliksizsin.

Buna hiç şüphe yok.

Cevap veriyorum: günaydın, nasılsın.

Ona bunun bir telefon konuşmasını açmanın muhtemelen en iyi yolu olduğunu söylüyorum.

Ve otuz üç yılda, ona başka bir insanla nasıl konuşulacağını öğretmeye açıkça yeterince zaman ayırmadığımı.

Az önce oğulların annelerine güçlü biçimde bağlı olduğunu okumuştum.

X faktörü ondan gelir.

Ve iş zekâya gelince tartışacak pek bir şey yoktur.

Beklentileri boşa çıkarmaz.

Aktarımda geri döndürülemez.

Doğal genetik olan şey değiştirilemez.

Bir kızım olması bir tesellidir.

Ve birbirimizi aramak için hiçbir nedenimiz olmasa da, çünkü aynı evde yaşıyorduk, aynı gün bana konuşmalarımızın onu tedirgin ettiğini ve o duygusal, empatik etkinin nereden geldiğini anlayamadığını söyledi.

Ona gülümsedim.

Bu yeterliydi.

O benim kızımdı.

Açıklama gerekmiyordu.

Bazı olgular diğer her şeye hükmeder.

Ve sonra İSA'NIN TELEFONU adında bir kitap yazmış olduğumu hatırladım.

Birinin, yapay zekânın yaptığı bir kitabın fiyatının ne kadar olması gerektiğini sorduğu bir Amazon sohbet başlığında bulduktan sonra kitabı yayından çekmiştim.

Adam kendi kitabını düşünüyordu.

Yaklaşık iki bin yıl önce yazılmış olanı.

Milyarlarca kopya satmıştı ve telif gelirleri ebedî hâle gelmişti; Katolik Kilisesi adında bir kasanın içinde saklanıyordu.

Birilerinin adını değiştirmek istediği kasa: AMAZURCH.

En komik yanı şu.

Sahip olduğumuz her düşüncenin içinde, kimseye hiç tanıştırmadığımız bir parçamız vardır.

Bizi dışarıdan görenler bir an durur, bize bakar ve hep aynı yere varır.

Kim bu adam böyle.

Nando

© 2026 Ferdinando Frega — Nando the Scribe. All Rights Reserved.

Gillettenarrative.com